

YLÄSÄLI

2016 **4** Tervehdys Tukholman Suomalaiselta Adventtiseurakunnalta

VALOISAA, SIUNATTUA UUTTA VUOTTA 2017!

YLÄSALI 2016 - 4

Tukholman Suomalaisen
Adventtiseurakunnan
uutis- ja yhteyslehti

Osoite:

YLÄSALI-lehti
Olof Palmes
gata 25, 1 tr
111 22 Stockholm

Pankkiyhteys:

Stockholms finska
adventförsamling
Plusgiro
19 46 61-5

Tiedonantoihin:
YLÄSALI-lehti

Maksut ulkomailta:

IBAN:

SE8295000099602601946615

BIC:

NDEASESS

Toimituskunta

Ari Laitinen
08-756 80 48
Riikka Jääskeläinen
riikkajaa@hotmail.com
Sinikka Mäkivierikko
falcoprofil@gmail.com
Aram Mäkivierikko
falcoprofil@gmail.com

Taitto

Sinikka Mäkivierikko

Kansikuva:

Ari Laitinen

Kotisivu:

www.ylasali.se

Kiitos teille kaikille, jotka olette osallistuneet YLÄSALI-lehden talkoisiin vuonna 2016! Myös lahjoistanne kuluja peittämiseksi suuret kiitokset! Sydämen iloa ja siunausta jo pelkästään niiden tähden!
– Toimitus

Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, taivaan tähtien Isältä. – Jaak. 1:17.

Seura tekee kaltaisekseen

Kun Jaakob pakomatallaan koki Jumalan läsnäolon todellisuuden, hänen spontaani reaktionsa oli: ”Kaikesta mitä sinä annat minulle, minä tuon sinulle kymmenykset” (1 Moos. 28:22). Vain sauva kädessä (1 Moos. 32:11) kotoaan lähtenyt tyhjätasku teki taloudellisen sitoumuksen!

Seura tekee kaltaisekseen. Hänen seuraansa oli liittynyt Jumala, jonka siunauslistalta ei löytynyt ennakkoehtoja (1 Moos. 28:13-15), ei edes moitetta isän ja veljen pettämisestä. Vain vakuutus: ”Minä en sinua hylkää, vaan täytän sen, mikä nyt olen *sinulle* luvannut.”

Kiitollisuus Jumalan hyväksymisestä kanavoitui kymmenyksiin. Jaakob ei ehdollistanut kymmenyksiä kenenkään toisen menettelyyn. Siten Jumala sai vapaat kädet myös siunata häntä toisten menettelystä riippumatta. Häikäilemätön hyväksikäyttäjä Labankaan ei voinut siunausta estää (1 Moos. 30:27, 30; 31:7, 15, 41,42).

”Tuokaa täydet kymmenykset aarekammioon, jotta *tempelissäni* olisi ruokaa” (Mal. 3:10). Muun hyväntekeväisyyden kohteen voi valita harkintansa mukaan. Kymmenyksillä on tarkka osoite. ”Herra on määrännyt, että evankeliumin julistajien tulee saada elantonsa evankeliumista” (1 Kor. 9:14). Missä evankeliumia puhtaana julistetaan, missä Jumalan Sanaa aarteena vaalitaan, siellä on kymmenysten paikka.

Elämän edellytykset ovat ehdoitta saatu lahja niin uskovalle kuin ateistillekin. ”Kykymme on saatu Jumalalta” (2 Kor. 3:5). Myös kykymme hankkia omaisuutta. ”Onko sinulla *mitään*, mitä et ole saanut lahjaksi?” (1 Kor. 4:7). Tästä ymmärrämme, ettei Jumala kerjää meiltä rahaa, vaan luottamusta. ”Koetelkaa minua *tällä* tavalla. -- Saatte *nähdä*, että minä aavaan taivaan ikkunat” (Mal. 3:10).

Testissä otetaan aina riski. Tulos nähdään vasta, kun koe on loppuun suoritettu. Vain heittäytymällä tietyssä vaiheessa

” Antakaa niin teille annetaan.
Runsas mitta, tiiviiksi paineltu, ravisteltu ja kukkurainen,
annetaan teidän syliinne.
Niin kuin te mittaatte, niin teille mitataan.”
– Luuk. 6:38

Nerokasta tuhlausta

Eräs maanviljelijä, joka oli laajalti tunnettu viljansa erinomaisesta laadusta, oli aivan yhtä tunnettu valmiudestaan jakaa hyvää siementä naapuriviljelijöille. Monet ihmettelivät, miten hän oli niin halukas tällä tavalla edistämään kilpailua. Tähän maanviljelijä vastasi:

”Jakamalla parhaan siemenviljani naapurien kanssa harrastan vain eräänlaista itsesuojelua. Pölytyksen aikana tuuli ja hyönteiset kuljettavat siitepölyä pellolta toiselle. Jos naapurini tuottavat huonoa viljaa, tämä ristipölytys laskee oman satoni laatua. Siksi haluan heidän käyttävän parasta saatavissa olevaa siemenviljaa pelloillaan.”

Tällainen ”älykäs” antaminen ei köyhdytä ketään. Näin joulun aikaan monet pyrkivät antamaan lahjoja rakkailleen, sukulaisilleen, ystävilleen, tuttavilleen jne. Eräs runo viittaa juuri tuohon ”älykkääseen” antamiseen:

*Jollakin tavalla, ei vain jouluna,
vaan koko pitkän vuoden aikana
ilo, jonka annat muille,
tulee takaisin sinulle.*

*Ja mitä enemmän pienestikin autat
köyhiä, murheellisia ja yksinäisiä,*

KUVA: SINIKKA MÄKVIERIKKO

siitä suurempi ilo täyttää oman sydämesi. Koko kristikansa kiittää ja ylistää jälleen Taivaan Herraa siitä lahjasta, jonka koko maailma sai seimen lapsen syntyessä. Hänessä taivas antoi kukkuramitalla, kalleimman lahjan, mitä ihmiskunta voi koskaan vastaanottaa.

Älkäämme siis mekään unohtako Raamatun kehotusta antamisesta. Antakaamme ”älykkäästi” – ei vain juhla-aikoina, vaan vuoden jokaisena päivänä pieniä ja suuria huomionsoituksia kanssaihmisillemme.

Siispä SIUNATTUA ANTAMISEN ILOA – ei vain jouluna, vaan koko vuodelle 2017! – Eeva-Liisa Vihermä

epävarmuuteen voi saada selville, onko toinen todella luotettava vai ei.

Luottamus Jumalan huolenpitoon on arvokkaampaa elämänlaatua kuin mikään taloudellinen siunaus. On elämänlaatua toimia ”rakastavin mielin” (1 Kor. 16:14), ei ”vastahakoisesti” tai ”pakosta” (2 Kor. 9:7). Kitsaus on oire siitä, ettei koe antamistaan osakkuutena Jumalan yrityksessä, vaan pikemminkin inhimillisen toiminnan rahoittamisena. Mihin Jaakob eri aikoina kymmenyksensä veikin, häneltä ne lähtivät aina Jumalalle.

Vaikka hän raatoi lähes orjamaisilla työehdoilla (1 Moos. 31:38-42) ja olisi voinut sanoa *maksavansa* kymmenykset itse *ansaitsemistaan tuloista*, hän *toi* ne siitä, mitä ”sinä [Jumala] annat”. Jumalan armon ja avarakätisyyden omakohtainen kokeminen laukaisi Jaakobissa antamisen refleksin. Kymmenykset olivat seuraus lupauksesta ”Minä en sinua hylkää” – eivät sen ehto. Niin on nytkin.

– SM

Jouluevankeliumi – ikuinen evankeliumi

”Hän synnyttää pojan, ja sinun tulee antaa pojalle nimeksi Jeesus, sillä hän pelastaa kansansa heidän synneistään” (Matt:1:21).

Synti on yksi keskeisimpiä sanoja Raamatussa ja uskonnollisessa kielenkäytössä. Suomenkielisen sanan lähtökohtana on saksan kielen sana *Sünde*. Myös ruotsin kielen *synd* ja englanninkielen *sin* ovat lainasanamuunnoksia *Sünde*-sanasta. *Sünde*-sana juontaa muinaissaksasta, jonka alkumerkitystä ei tunneta. Kielteisen merkityksen sana synti edellä mainituissa kielissä saa Raamatusta.

Kaikissa kielissä *synti*-sanaa vastaava sana alkuperältään ei ole näin neutraali. Joissakin syntiä kuvaavaksi sanaksi on tullut jo alkuaan kielteisen varauksen

sisältävä maallinen ilmaisu. Näin on esimerkiksi Raamatun kielten, heprean ja kreikan, kohdalla. Näissä kielissä on useita eri ilmaisuja, jotka maallisessa käytössään ovat merkinneet kielteisyyden eri asteita, mutta jotka suomeksi on käännetty useimmin yhdellä sanalla, *synti*.

Joosefille unessa ilmestynyt enkeli käytti yhtä kreikankielisen Uuden testamentin yleisintä syntiä kuvaavaa vaihtoehtoa, jonka taustamerkitys on kielteisten tekojen ehkä lievimmästä päästä: *hamartia* – astua harhaan, mennä ohi maalin.

Pyhän Fransiskuksen 1223 Grecciossa luolaan järjestämä Jeesuksen syntymän havaintoesitys eläiminen ja roolihahmoineen oli alkusysäys suosituille seimiinstallaatioille. Raamattu ei kerro tietäjien määrää; luku kolme ja nimet (Kaspar, Melchior, Balthasar) ovat munkki Bedan keksintöä 700-luvulta.

Eräs joulu

”Arasolan perheeseen syntyi 21. huhtikuuta 1944 kolmas lapsi, suloinen tyttövauva, joka sai nimekseen Kaste-Marja. Aivan kuin aavistaen, että jokin sairaus saattaisi uhata juuri tämän lapsensa henkeä, äiti hoiti häntä – jos mahdollista – vieläkin huolellisemmin kuin vanhempia lapsiaan. Äiti keitti Kaste-Marjan ruokailuvälineet joka aterian jälkeen ja siitti kuumalla raudalla steriiliksi jokaisen vaatekappaleen, jonka hänen päälleen puki.

Juuri kun sota syksyllä oli päättynyt ja välirauhansopimus allekirjoitettu, Kaste-Marja sairastui kuuden kuukauden ikäisenä tuberkuloottiseen aivokalvontulehdukseen. -- Se aika oli Afralle ja Arvolle sanomattoman murheen ja tuskan aikaa. He itkivät ja rukoilivat. Arvo oli silloinkin paljon matkoilla. Afra kulki kotona huoneessa edestakaisin sairas lapsi sylissänsä. --

Eräät romanttiset nuoret Pohjois-Suomesta olivat järjestäneet hänsä jouluatoksi ja pyytäneet Arvoa vihkimään

Vaihtoehtoja olisi ollut muitakin. Ajattelen, että enkelin sanavalinta oli tarkoituksellinen. Onhan todennäköistä, että lakia kunnioittavaksi mieheksi mainitulla Joosefilla tuskin oli raskaita rikkomuksia tunnollaan. Mutta hänet oli nyt ensijaisesti saatava olemaan hylkäämättä kihlattu Mariaa, ja vielä tärkeämpää hänen itsensä kannalta: tulla osalliseksi Jeesuksen pelastavasta työstä.

Heprean kielessä on useita suomeksi *synti*-sanalla käännettyjä ilmaisuja. Niistä kolme yleisintä on: *hata* = astua harhaan, erehtyä; *awon* = poiketa tieltä; *paša* = kapina, rikkomus, uhma. Kun Job torjuu syyllistyneensä syntiin, hän käyttää lievimää ilmaisua: *astua harhaan*. Mutta puhuessaan nuoruutensa pahoista teoista (Job 13:26) ilmaisu on vakavampi: *poiketa tieltä*.

Job ymmärsi pappeuden, uhrijärjestelmän ja syyllisyyden. Nuoruutensa synneistä huolimatta hän saattoi anteeksiannon perusteella odottaa lunastajaa ja saada nähdä Jumalan (Job 19:25, 26).

Jumala ei voinut ryhtyä samanlaiseen keskusteluun Saatanan kanssa Daavidista kuin hän kävi Jobista. Katumuspsalmis- saan 51 Daavid käyttää lankeemuksesta puhdistusta rukoillessaan synneistään kaikkia kolmea heprean kielen yleisintä ilmaisua lievimmästä raskaimpaan: astua harhaan, poiketa tieltä ja kapinoida, uhmata.

Meille evankeliumia on tietää, että nämä samat heprean kielen ilmaisut esiintyvät kaikki myös Jesajan 53. luvussa, kärsivän Herran palvelijan kuormassa, jonka hän otti päällensä kantaakseen monien synnit. – Joel Niinen

heidät. Noin kaksi viikkoa ennen joulua kävi ilmeiseksi, että lapsi ei enää eläisi kauan.* Arvo yritti järjestää tilalleen jonkun toisen vihkimään mutta ei onnistunut. -- Kun hän palasi, hän katseli huolestuneena ulkorappujen kohdalla olevasta olohuoneen ikkunasta sisään ja huomasi, että lapsen vuode oli poissa. Afra meni häntä vastaan ovelle, ja siinä he itkivät yhdessä...” (Olavi Rouhe: *Mies Hengen virrassa*. Arvo W. Arasolan elämä ja sanoma).

Betlehemin äideistä sanotaan: ”Raakel itkee lapsiaan, eikä lohdutuksesta huoli.” Mistä kaikesta Herran palvelijan pitää toipua? Suru vei Arvon kriisiin saarnaajakutusmuksensa suhteen: ”Minä teen mitä toisenlaatuista työtä tahansa, mutta tätä työtä en enää jaksa.” Kouvolan asemalla saatu uusi näkemys johti kuitenkin ”Hengen virtaan”, jonka vallassa työ jatkui suurella menestyksellä vielä 10 vuotta.

Arvon elämä päättyi 48-vuotiaana auto-onnettomuuteen 1955. Afran osaksi jäi leskeys ja kolmen lapsen yksinhuoltajuus. Mistä kaikesta Herran palvelijan

Vain Joosefin ajan kulttuurissa elänyt mies voi kuvitella, millaiseen kriisiin Joosef joutui, kun kihlattu näytti olleen uskoton. Ilman enkelin välittämää ”uutta näkemystä” hän ei olisi siitä selvinnyt.

puolison on toivuttava? Tässä vain muutama esimerkki, miten myös Jumalan omilla on menetyksiä, joista on vaikea toipua. Joistain ehkä vasta sitten, kun ”hän pyyhki heidän silmistään joka ainoan kyyneleen” (Ilm. 21:4). – SM

*) Kaste-Marja kuoli jouluyönä 8 kk:n ja 4 pv:n ikäisenä.

”Enkeli(kö) taivaan lausui näin”

Kun Abraham oli uhraamassa poikaansa, ”Herran **enkeli** huusi hänelle taivaasta... Herran **enkeli** sanoi:-- Nyt minä tiedän, että sinä pelkääät ja rakastat Jumalaa” (1 Moos. 22:11-12). ”**Enkeli** huusi Abrahamille uudelleen taivaasta: ’Näin sanoo Herra: ’-- minä vannon itseni kautta, että siunaan sinua -- koska sinä olit minun äänelleni kuuliainen”’(1 Moos. 22:14-18).

Tulipätsissä Danielin kolmen ystävän seurassa näkemästään jumalolennosta Nebukadnessar sanoi: ”Hän [Jumala] lähetti **enkeli**nsä ja pelasti palvelijansa” (Dan. 3:24-29). Jaakob sanoi: ”se **enkeli**, joka on minut pelastanut” (1 Moos 48:15-16). Hän käytti myös nimityksiä **Jaakobin Väkevä, Paimen, Israelin Kallio, Kaikkivaltias** (1 Moos. 49:24-25).

Abrahamin sanotaan uskoneen ”Jumalaa” (Room. 3:4). Iisakia uhratessa häntä puhutteli ”Herran enkeli” (1 Moos. 22:10-12) – yhtäältä kuin jumalallisena subjektina (”Nyt *minä* tiedän”), toisaalta kuin viestin välittäjänä (”Näin sanoo Herra”) (1 Moos. 22:12, 15, 16).

Kuka Abrahamille milloinkin puhui? Erehtykö Nebukadnessar pitäessään ”jumalolentoa” enkelinä? Johtiko Jaakobia enkeli (1 Moos. 31:11; 32:2, 3) vai Jumala (1 Moos. 28:13-22; 31:3, 7, 9, 42)?

Unessa saamistaan lampaanhoito-ohjeista Jaakob sanoo: ”Jumalan *enkeli* sanoi minulle” (1 Moos. 31:11, 12), mutta en-

keli itse sanoo: ”Minä olen *Jumala*, joka ilmestyi sinulle Betelissä” (1 Moos. 31:13; ks. 1 Moos. 28:13-22). Kuka hänen kanssaan paini Jabbok-virralla (1 Moos. 32: 25-29)? Painijakumppani toteaa: ”Olet taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa” (1 Moos. 32:29). Jaakob uskoo: ”Olen nähnyt Jumalan kasvoista kasvoihin” (1 Moos. 32:31). Hoosea kirjoittaa samasta tilanteesta: ”Hän paini **enkeli**n kanssa” (Hoos.12:5).

Oliko Jaakobin enkeli sama kuin Jaakobin Väkevä, Paimen, Israelin Kallio, Kaikkivaltias (1 Moos. 49:24-25)? Kestä siinä tapauksessa on kysymys?

Paimen

”Hän johdattaa laumaa, jonka on omakseen hankkinut, paimenen lailla hän kaitsee sitä, omin käsin hän kokoaa sen yhteen. Karitsoita hän kantaa sylissänsä, emolampaita hän ohjaa eteenpäin” (Jes. 40:9-11). Teksti ei puhu ammattipaimenesta, vaan ”**Jumalasta**”, ”**Herrasta**”, joka ”*tulee* suuressa voimassaan” (Jes. 40:9, 10), mutta toimii ”paimenen lailla”. Yhdistelmä Herra – paimen löytyy mm. Psalmista 23. Daavidin ”Herran” (Ps. 110:1) Jeesus tulkitse viittaavan häneen itseensä, Jeesukseen (ks. Matt. 22:41-45; Mark. 12:35-37; Luuk. 20:41-44).

Jeesuksessa ”itse Herra” (Jes. 40:10) todella *tuli*. Hän ei ollut ammatiltaan paimen. Sanoessaan ”Minä olen hyvä

Daniel kuuli näyissään ”pyhiin **enkeli**en puhuvan” (Dan. 4:14; 8:13, 14). Gabrielista hän käytti nimitystä **mies**, vaikka tämä ”**mies, Gabriel**” saapui hänen luokseen ”nopeasti **lentäen**” (Dan. 8:15, 16; Dan. 9:21-23). Sakariaalle ilmestynyt enkeli (Luuk. 1:11) esittäytyi: ”Minä olen **Gabriel**, yksi niistä, jotka **seisoivat Jumalan edessä**” (Luuk. 1:19). Tällä hän perusteli luotettavuuttaan, kun Sakarias ei ollut uskoa uutista, että he, vanha pari, saisivat pojan. ”Jumala lähetti **enkeli Gabrielin** Nasaretiin kaupunkiin Galileaan neitsyen luo, jonka nimi oli Maria” (Luuk. 1:26). Raamattu ei kerro ajankohtaa, mutta kun 300-luvulla Jeesuksen syntymää alettiin juhlia 25/12 (ks. s. 20), ilmestyspäiväksi laskettiin 25/3 (= 9 kk ennen syntymää).

KUVA: SINIKKA MÄKIVIERIKKO

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta, ja niitäkin minun tulee paimentaa” (Joh. 10:16).

paimen (Joh. 10:11, 14) hän viittasi toimintatapaansa vastakohtana ”vieraan” paimenen menettelylle (Joh. 10:1-15). ”Älä pelkää, pieni laumani” (Luuk. 12:32) osoittaa hänen hoivaavan asenteensa laumaa kohtaan (Jes. 40:10, 11).

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

”Herra on ikuinen kallio” (Jes. 26:4).

Kallio

Kallio edustaa lujuuutta, turvaa ja luotettavuutta, mutta Israelin historiassa sillä on toinenkin merkitys. ”Veden hän sai vuotamaan **kalliosta** heille, hän halkaisi **kallion** ja vedet virtasivat” (Jes. 48:21). Tähän viitaten Paavali sanoo: ”Hehän joivat siitä hengellisestä kalliosta, joka kulki heidän mukanaan; tämä **kallio oli Kristus**” (1 Kor.10:4).

”Silloin teidän huulillanne on laulu niin kuin pyhän juhlan aattoiltana, ja sydämessänne ilo, niin kuin niillä, jotka kulkevat huilujen soidessa Herran vuorelle, kohden **Israelin turvakalliota**” (Jes. 30 29). Eikö Betlehemiin rientäneiden paimentenkin kokemus ollut juuri tämä (Luuk. 2:15-20)?

Jaakobin kohdalla kallio liittyi toden-

näköisesti kiveen, joka pääanalusenaan hän oli nähnyt unen. Siinä Herra lupasi siunata, varjella ja olla hänen kanssaan, minne ikinä hän menisi (1 Moos. 28:12-15). ”Tämä on varmaan Jumalan asuinsija ja itse *taivaan portti*”, hän ajatteli herättyään. Hän nosti kiven pystyyn patsaaksi, vuodatti sille öljyä ja antoi uhrilupauksen: ”Tästä paikasta, johon minä kiven pystytin, on tuleva Jumalan pyhäkkö. Kaikesta, mitä sinä annat minulle, minä tuon kymmenykset sinulle” (1 Moos. 28:16, 17, 22).

Pyhäkkö oli Jumalan läsnäolon näkyvä symboli. Se oli myös esikuva Kristuksen sovitustyöstä. ”Hajottakaa tämä temppele, niin minä saan sen nousemaan kolmessa päivässä. -- Jeesus tarkoitti kuitenkin temppelellä omaa ruumistaan” (Joh. 2:19-21). Jeesus sanoi myös: ”Minä olen *portti*. Se joka tulee sisään minun kauttani, pelastuu” (Joh. 10:9).

Jaakobille Kallio oli siis kaikkea sitä, mitä Kristus tulisi olemaan. Aivan erityisesti hän oli **Immanuel** – Jumala kanssamme. Kun patriarkka vanhoilla päivillään joutui muuttamaan vierasmaahan, Jumala vakuutti: ”Minä itse tulen *sinun mukanas*i Egyptiin” (1 Moos.46:4). Yhtä varma kuin Betelin kiven luona saatu lupaus ”Minä en sinua hylkää” (1 Moos. 28:15), on lupaus: ”Minä olen teidän kanssanne -- maailma loppuun asti.” ”Sitä, joka luokseni tulee, minä en aja pois” (Joh. 6:37) .

Jaakobin Väkevä

”Sinun **lunastajasi** on **Jaakobin Väkevä**” (Jes. 49:26). ”Lapsi on syntynyt meille, poika on annettu meille. Hän kantaa valtaa harteillaan, hänen nimensä on: Ihmeellinen Neuvontuoja, **Väkevä Jumala...**” (Jes. 9:5). Sakarias näki Jeesuslapsessa kansansa ”**lunastuksen**” ja ”**Väkevän** pelastajan” (Luuk. 1:68, 69), vanha Simeon myös pelastuksen, ”jonka olet *kaikille kansoille* valmistanut: valon, joka koittaa pakanakansoille, kirkkauten, joka loistaa kansallesi Israelille”

ENKELI(KÖ)... jatk. sivulta 7

(Luuk. 2:20-32). Väkevä lunastaja tarvittiin, koska vihollinen on väkevä (Mark. 3:27) – koska ”meistä ei ollut itseämme auttamaan” (Room. 5:6).

Enkeli

”Ja aivan äkkiä tulee temppeliinsä Val-tias, jota te odotatte, ja **Liiton enkeli**, jota te kaipaatte” (Mal. 3:1). Tekstiyhteydessä mainitaan ”sanansaattaja”, joka lähetetään *raivaamaan tietä* Liiton enkelin **edellä** (Mal. 3:1). ”Hän kulkee Herran edelläkävijänä” (Luuk. 1:17). ”Sinä käyt Herran edellä ja *raivaat hänelle tien*” (Luuk.1:76) ”Hän on se, josta on kirjoitettu: – Minä lähetän sanansaattajan sinun edelläsi, hän raivaa sinulle tien” (Matt. 11:10). Tämän todistuksen Jeesus itse antoi **Johannes Kastajasta**. Hänestä tiedämme, että hän kulki Messiaan edellä. Liiton enkeli on siis Messias.

Ja mitä Messias tulikaan tekemään? ”Minä olen luonut sinut **toteuttamaan** sen **liiton**, jonka tein tämän kansan kanssa” (Jes. 49:8). ”Sinut minä asetan **toteuttamaan** sen **liiton**, jonka olen tehnyt *tämän kansan* kanssa *kaikkien kansojen* valoksi” (Jes. 42:6). Jeesuksessa Jumala ”on pitänyt mielessään pyhän **liittonsa**” (Luuk. 1:72). ”Ja tämä on minun liittoni heidän kanssaan: *minä otan pois heidän*

syntinsä” (Room. 11:27). On vain yksi, ”joka *ottaa pois maailman synnin*” (Joh. 1:29), ja se on Jumalan Karitsa.

’Enkeli’ tarkoittaa Raamatussa usein jonkin asian toimeenpanijaa. Liittoa toteuttaessaan Jumalan Poika alentui enkeleitä alemmaksi (Hepr. 2: 7-9). ”Hän oli heikko, kun hänet ristiinnaulittiin” (2 Kor. 13:4). Ihmiseksi tuleminen oli *yksi* monista Jumalan tavoista *kommunikoida* (Hepr. 1:1,2).

Tämä *tehtäväkeskeisyys* (ks. Hepr. 1. ja 2. luku) selittää nimitysten kirjoa. Jumala, jumalolento, enkeli – oleellista on tunnistaa viestin lähettäjän ääni. Jeesuksen mukaan se on mahdollista (Joh. 10: 3-5). Ulkoiseen ilmiasuun ei aina voi luottaa. Saatana itse tekeytyy valon enkeliksi (2 Kor. 11:14), ja raateleva susi voi esiintyä lammasten vaatteissa (Matt. 7:15).

”Tyytykää siihen, mitä on kirjoitettu” (1 Kor. 4:6). Säilyttäkää evankeliumi niin kuin se on ”kirjoitettu” (1. Kor. 15:1-4). Kirjoituksista Jeesus sanoi: ”Ne juuri todistavat minusta.” Sekä Paavali että Jeesus viittaavat Vanhaan Testamenttiin, Uutta ei vielä tuolloin ollut kirjoitettu. Jos vaikka taivaan enkeli tai apostoli itse julistaisi ”toista Jeesusta”, ”toista evankeliumia” (2 Kor. 11:4; Gal. 1:7, 8), Paavali vakuuttaa: ”toista evankeliumia ei kuitenkaan ole!” (Gal. 1:7).
– SM

KUVA: S. MARVIERIKKO

Kun enkeli huusi: ”Älä koske poikaan”, Abraham totteli heti. Pieni viive kuuliaisuudessa olisi voinut estää lupauksen toteutumisen siemenestä, jossa kaikki kansat tulisivat siunatuksi. Herodes pyrki samaan tappamalla poikalapset Betlehemin alueella. Historian aikana juutalaisiin on kohdistunut useita totaalisen tuhon yrityksiä. Maantieteellisen Israelin alueesta käydään jatkuvaa taistelua. Vuoden 2016 satoa: Juutalaisten oikeus Tempelivuoreen kyseenalaistetaan, uudisasutukset n.s. miehiteyllä alueella julistetaan laittomiksi... YK näyttää yhtyvän pyrkimykseen pyyhkäistä Israel pois maailmankartalta.

Jumala ei ole paljoa pyytännyt. Yhden pienen maatilkun. Mutta ”majatalossa” ei edelleenkaan tunnu olevan sijaa.
– SM

shinin Taivas

Taivaasta en paljoa tiedä,
ja sekin, mitä luulen tietäväni,
on vain suuria toiveita ja pieniä sanoja.

Talvea ei taivaassa ole, ei yötäkään.

Mutta se, ettei taivaassa ole merta,
se kyllä arveluttaa,
kun en paremmasta mitään tiedä.

Taivahan talikynttilöitä ei siellä sytytellä,
ja ledilamputkin ovat jo aikoja olleet pois käytöstä,
kun Herran kirkkaus loistaa kaikkialla.

Taivaassa kukaan ei enää kysy,
miltä se enkelin puku selkäpuolelta mahtaa näyttää,
sieltä kun lähtevät ne siivet.

Muihinkin kysymyksiin siellä vastataan.

Kultakatuja ja harppuja taivaassa tiettävästi on,
mutta se on satavarmaa, että
Herran hyvyys täyttää jokaisen ja kaiken,
eikä kännykkä koskaan katoa
eikä tarvita päivityksiä eikä virusohjelmia,
eikä varasta tarvitse ottaa kiinni,
kun varkaita ei ole eikä herjaajia eikä murhaajia.
Eikä talousrikollisia.

Poliisien ja lääkäreiden ja hautausurakoitsijoiden
sapattivapaalle ei taivaassa ole takarajaa.

Avaruusmatkat kiinnostavat nykyään,
menolippuja Mars-planeetalle markkinoidaan jo.

Mutta tilastot osoittavat Taivaan ylivoimaisen suosion
täällä Suomessakin nimenomaan menomatkohteena.
Tulijoiden vastaanotto on suorastaan ruhtinaallista
ja majoitusulojen arviointiin kuluu tähtiä vähintäänkin
yhden linnunradan verran.

Kaikki taivaassa on nimittäin
paljon parempaa kuin kuvata voi.
Mutta millainen taivas ihan tarkalleen on,
sen yksin taivas tietää.

– Ari Laitinen

KUVA: HANNA KOTAMÄKI

Tongariro Alpine Crossing kulkee vasemmanpuoleisen vuoren yli. Uusi Seelanti on tarjonnut puitteet monille filmeille kuten *King Kong* ja *Vuimeinen Samurai*, samoin *Narnia*-, *Hobitti*- ja *Taru sormusten herrasta* -sarjoille. Sormusten herran 3. osan (*Kuninkaan paluu*) taistelukohtauksissa Tongariron kansallispuisto vaurioitui pahasti ja jouduttiin restauroimaan.

Date with the King*

Uudessa Seelannissa sijaitseva **Tongariro Alpine Crossing** on listattu maailman kauneimmaksi yhden päivän vaellukseksi. Saavuin kansallispuistoon keskiviikkoiltana tarkoitukseni kävellä noin 20 km:n matka seuraavana päivänä. Sää on oikukas. Usein pidemmälle ajankaksolle sattuu vain yksi kirkas päivä, jolloin olosuhteet ovat otolliset vuoren ylitykseen. Se täydellinen päivä oli ollut tuona keskiviikkona. Seuraavalle päivälle olisi luvassa jälleen sadekuuroja.

Siis päivän myöhässä... Tuulen nopeus näytti kuitenkin pysyvän kohtuullisena, joten yöpaikastamme järjestettiin kyyditys aloituspisteelle. Autossa meitä valmisteltiin pettymykseen. Luultavasti vuorella olisi sakea sumu, emmekä näkisi kuin muutaman metrin eteenpäin.

Veljeni laitto viestiä: ”Man does not simply walk into Mordor”** viitaten *Lord of the rings* (Taru sormusten herrasta) -trilogiaan. Hah, tässä sitä nyt kuitenkin käppäiltiin – tihkusateessa – kohti karua, lumihuippuista tulivuorta, jonka olin nähnyt bussin ikkunasta edellisena päivänä. Polun molemmin puolin oli suuria, keltaisia heinätupsuja ja ruskeaa kanervikkkoa. Monet kymmenet hämähäkinverkot kimmelsivät sadepisaroiden ansiosta ja loivat satumaisen tunnelman aamuun.

En huolehtinut säästä. Olin vakuutunut, että Jumala näyttäisi palan ihmeellisestä luomakunnastaan. ”I’m the daughter of the King and I have a date booked with my Savior, a date on a top of that mountain” (Olen Kuninkaan tytär, ja minulla on sovittu tapaaminen Vapahtajani kanssa tuon vuoren huipulla).

Heinätupsut vaihtuivat kiviseen erämaahan. Aloitimme nousun vuorelle. Rappuja rappusten perään. Ja vielä lisää rappusia. Pysähdyin hengittämään vähin-

*) Sovittu tapaaminen Kuninkaan kanssa

) ”Ei Mordorille niin vain kävellä.” Tongariron kansallispuistossa sijaitseva tulivuori **Ngaurahoe ”näytteli” kyseisessä filmissä Mordor-vuoren osaa.

tään kymmenen askeleen välein. Sumu oli ja pysyi, vaikka kipusimme metri metriltä ylöspäin. Aloin turhautua. Mitä jos kaikki hikoilu ja poltto reisissä on turhaa? Mitä jos emme näe koko päivänä mitään?

Mieleeni putkahti virsi ”Puhalla Jumalan tuuli”. Jatkoin nousua lauleskellen. Tuntemattomat tsemppailivat matkan varrella: ”Ei enää paljoa, ollaan melkein ylhäällä.” Hyvä tuuleni ja varmuus palasivat. ”I have a date with my King.” (Minulla on tapaaminen Kuninkaani kanssa).

Noustessa oli todella kuuma, mutta ylempänä kylmä viima puhalsi kosteaan niskaan. Olin riisunut takin, mutta nyt kaivoin sen sekä fleecen repusta. Vedin myös hupun päähäni ja kiristin kaikki narut niin tiiviiksi kuin suinkin mahdollista. Heitin muutaman viikunan suuhun lisäenergiaa antamaan.

Portaat loppuivat, mutta reitti vuorenrinteessä oli selkeästi merkitty. Jyrkimpiin kohtiin oli kiinnitetty ketjuja lisätukea antamaan. Se oli tarpeen kivien vierieessä jatkuvasti kenkien alta.

Polku levenee ja tähytän ylöspäin. Hei, erotan heikosti huipun ääriiviivat... Näen selkeämmin viereisen vuoren vasemmalla puolellani. Iiiiiks! Sumu hälvenee! Alan pinkoa täysillä ylöspäin. Kuka tietää, kauanko kirkkautta kestää.

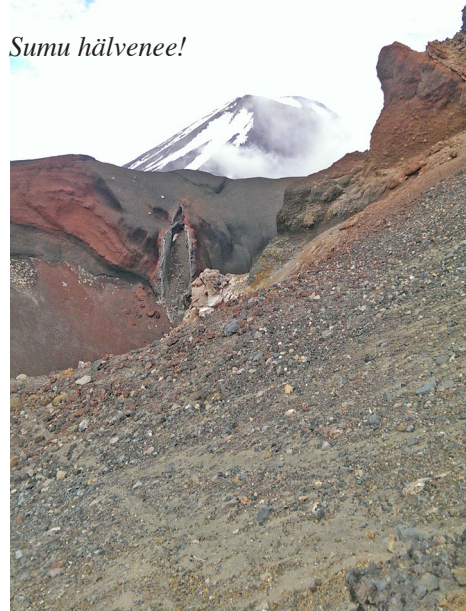
Saavun huipulle. Näen yhden syvänsinisen järven, kaksi turkoosia. Vuorten huippuja molemmin puolin. Istun alas. Hiekka on lämmintä, koska olemme tulivuoren päällä. Siellä täällä näkyy koloja, joista nousee kuumaa höyryä.

Heippa, täällä olen, Jumala! Kiitoskiitoskiitos! Kiitos, että pystyn näkemään nämä mielettömän kau-

KUVA: HANNA KOTAMAKI

Sumua, suuria, keltaisia heinätupsuja ja ruskeaa kanervikkkoa – siinäkö kaikki, mitä näkisin?

Sumu hälvenee!

KUVA: HANNA KOTAMAKI

niit maisemat! Kiitos, että olet läsnä. Kiitos, että sinuun voi aina luottaa. Kiitos, että pidät huolta. Kiitos kaikesta, mitä olet tälle pallolle luonut meidän ihmeteltäväksemme.

Haluaisin huutaa kaikille kansamatkaajille, että ihmeellinen maailmankaikkeuden luoja siirsi juuri pilvet syrjään. Olo on epätodellinen. Kuinka monen olenkaan kuullut olleen vuorella näkemättä mitään. Tunnen itseni etuoikeutetuksi. Mikäs tässä – Kuninkaan tyttären.

– Hanna Kotamäki

Tongariron kansallispuisto on sekä kulttuuri- että luontokohteena maailmanperintöluettelossa. Uuden Seelannin saappaanmuotoisella kartalla se sijaitsee ”nilkkaluun” kohdalla, 330 km Aucklandista etelään.

KUVA: HANNA KOTAMÄKI

Suomi 99 vuotta

3.12.2016 huomioimme (hieman etuajassa) kirkossamme Suomen itsenäisyyden 99-vuotistaivalta. Ohjelmassa oli mm. tositapahtumiin perustuvia vuoropuheluita, rooleissa **Hilpi Nilsson** ja **Aram Mäkivierikko**, haastattelijana tilaisuuden juontaja, **Sinikka Mäkivierikko**. Hovipianistimme **Vieno Roine** soitti upein klangein Palmgrenia, Melartinia ja harvemmin kuultua Sibeliusta. **Eeva-Liisa Vihermö** tulkitsti tuoreeltaan **Ari Laitisen** sukulaisveteraanista kirjoittaman runon. Elossa olevien (20000) veteraanien keski-ikä on yli 90 vuotta. Rintamalle joutuivat kaikkien mahdollisten alojen edustajat. **Einar Englundin** (1916-1999) pianistin ura kariutui pikkusormen murskautumiseen Bengtskärin taisteluissa, mutta jäljelle jäi kokonainen säveltäjä, joka on alkanut päästä pois ”Sibeliuksen varjosta”. – SM

Kädet

Kädet verevät, koukkusormiset, kädet kulunein nivelin, kädet Väinö Johannes Mannisen, veteraanikorpraalin.

Nuo kätesi kaivoivat sodassa paljon taisteluhautoja ja ne ohjasivat Kannaksen joukkokuljetusautoja.

Ja kun taistelut kiivaana riehuivat siellä Rajajoella, sinä kokosit jäännökset asetoverin ruumiista.

Sinä autoit, lastasit, rakensit ja aseita laukaisit.

Ja sormiesi voimalla ovet tankkien aukaisit.

On kätesi veteraaneja jo satamäärin haudanneet

Ja vieläkin aseveljille tämän palveluksen teet. – Ari Laitinen

KUVA: S MÄKIVIERIKKO

Kahden tulen välissä

Viime sotiemme pyörteissä Erkki kävi kahden rintaman sotaa. Hengellinen taistelu oli yhtä todellista kuin aseellinen. Erkin kohdalla se päättyi vasta vuosia aselevon jälkeen. Voittoon kuitenkin.

Lähdit 9-vuotiaana kotoa. Seikkailit pitkin ja poikin maata. Teit välillä töitä, toimit mm. taksikuskina. Pariin kertaan jouduit pakenemaan paikakunnalta toiselle, kun henkeäsi uhattiin. Pari kertaa sinut pelastettiin viime hetkellä hukkumasta. 28 ikävuoteen mennessä olit saanut tarpeeksesi seikkailuista ja nautinnoista. Mikään ei enää kiinnostanut. Mutta sitten...?

ERKKI: – Sitten alkoi sota. Jouduin talvisodassa rintamalle yhdessä nuoremman veljeni Kaarlon kanssa. Mutta pian hän sai komennuksen toiselle rintamaloikolle. Muutama viikko myöhemmin sain häneltä kirjeen. Hän oli lähdössä partioretkelle vihollisen puolelle ja oli varma siitä, ettemme tapaisi enää tässä elämässä. Mutta hän sanoi lähtevänsä omatunto puhtaana. Hän oli saanut armon, saanut anteeksi kaikki syntinsä. Ei hän ennen sotaa ollut mitenkään uskovainen, mutta sodassa hänestä sellainen tuli. Kirje päättyi sanoihin: ”*Veljeni, missä lienetkin ja mihin joutunetkin, siellä on myös Jeesus.*”

Seuraavana yönä kirjeen kirjoittamisen jälkeen hän oli kaatunut. Se oli järkyttävä uutinen.

Ette tavanneet enää tässä elämässä, mutta...?

ERKKI: – Unessa kerran lepotauolla valkopukuinen Kaarlo tuli ja sanoi: ”*Veljeni, missä lienetkin ja mihin joutunetkin, siellä on myös Jeesus.*” Heräsin. Ponnahdin kuin ylikuonnollisen voiman heittämänä metrin päähän makuusijastani. Samalla minuutilla kranaatin räjähdys paiskasi kuoliaaksi haavoittuneen hevosen ruhon siihen paikkaan.

Pelastuit sillä kertaa. Miten se sinuun vaikutti?

ERKKI: – Tuntui, että uni oli kuin taivaan varoitus. Että Jumala kutsui minua. **Mutta sota jatkui...?**

ERKKI: – Jatkosodan aikana olin kerran majoittunut teltaan, jossa meitä oli 24 miestä. Heräsin yhtenä aamuna kolmen aikaan, mutta nukahdin uudestaan. Taas näin unessa Kaarlo-veljeni ja kuulin samat tutut sanat. Heräsin ja lähdin kävelemään läheiselle maantielle. Kello 4.10 teltaan tuli täysosuma. Yksikään ei selvinnyt hengissä.

Ymmärsit, että säästymisesi oli ihme – niin kuin siinä koirajutussakin syksyllä 1943?

ERKKI: – Silloin olin palaamassa lomalta Syvärille. Yövyin Äänisjärven rannalla sijaitsevassa pienessä satamakaupungissa. Siviiliväestö oli evakuoitu, kaupungissa oli vain suomalaisia sotilaita. Kävin pitkäkseni erään talon lattialle, mutta nukkumisesta ei tullut mitään. Siisään livahtanut pieni koiranpentu uikutti jaloissa. Heitin sen lopulta pihalle.

Väsyneenä vihdoin nukahdin. Silloin Kaarlo-veli ilmestyi jälleen, nyt kahden muun valkopukuisten kanssa, ja toisti: ”*Veljeni, missä lienetkin ja mihin joutunetkin, siellä on myös Jeesus. Muista tämä!*”

– Pelästyin. Vaikka olin väsynyt, kokosin kampeeni ja lähdin ulos. Koiranpentu seurasi mukanani. Jäin toiseen autioon taloon parin kilometrin päähän lepäämään, koira tyytyväisenä kainalosani.

Kun aamulla palasimme kaupunkiin, aiemman majapaikan kohdalla oli tyhjä kuoppa.

Jatk. s. 14

KAHDEN TULEN...

Jatkoa sivulta 13

Mitä koira siihen sanoi?

ERKKI: – Oli niin kuin se olisi sanonut: ”Joko ymmärrät, mistä eilen illalla oli kyse?”

No, ymmärsitkö?

ERKKI: – Jonkin aikaa mieli oli herkkä. Mutta vaikka sota loppui, uskon ja epäuskon taistelu jatkui.

Eräänä sunnuntaiamu-
na satuin kuulemaan,
kuinka pappi radiojuma-
lanpalveluksessa varoitti
kahdesta hullusta naisesta,
jotka olivat tulleet kaupun-
kiin kirkkoa kaatamaan.
Pitihän siitä ottaa selvää,
mitä ne hullut puhuivat.
He puhuivat totta.

Menin pappia kiittä-
mään, että hän oli varoitta-
nut näistä hulluista.

– Älkää puhuko enää sii-
tä. Minä ammuin silloin
yli maalin, ja olen saanut
kirkkoherraltakin varoi-
tuksen...

**Sinusta, pistoolia aina
mukana kantaneesta,
paatuneesta ”pahikses-
ta”, jota kaikki pelkä-**

KUVA: S MAKIVIERIKKO

*Jumala on puhunut ”monesti ja monella tavalla”. Bi-
leamin yritti aasi käännyttää. Erkin pelasti eräässä ti-
lanteessa koiranpentu. Joidenkin sankarityönä on olla
hellyttävän söpöä seuraa omistajalleen.*

**sivät, tuli 1947 iloinen
ja ystävällinen kristitty,
vieläpä kirkonrakentaja.**

Entä se pistooli?

ERKKI: – Se makaa Pie-

lisjoen pohjassa ruostu-
massa... – *Toim. SM*

Lähde: *Laulu Armosta. Elsa Luuk-
kanen muistelee, Kirjatoimi 1980*

Erkki Kinnunen siunattiin haudan lepoon Joensuun adventtikirkossa joulukuussa v. 1976 suuren ystäväjoukon läsnäollessa.

*****

Älkää olko kuin järjettömät eläimet,
kuin muulit ja hevoset,
joita täytyy hillitä suitsilla ja kuolaimilla,
muuten ne eivät tottele.

– Ps. 32:9

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

Kenttäpostia

Talvi- ja jatkosotien aikana kotoa rintamalle ja rintamalta kotiin kulki noin 716 miljoonaa kirjettä, yli 117 miljoonaa korttia, lähes 50 miljoonaa pakettia, lisäksi noin 27 miljoonaa sotilasasioiden kirjetä ja pakettia. Jouluna 1939 Pieksämäen keskuskenttäpostissa oli yli 100 junanvaunullista kenttäpostia odottamassa vuoroaan (*Iltalehti* 13.12.2016).

Jeesus syntyi maailmaan, ”kun aika oli täyttynyt” (Gal. 4:4). Jumalan posti tuli ajallaan. Kulkeeko viesti eteenpäin, vai takkuileeko se niin kuin posti nykyään sekä Ruotsissa että Suomessa?

Ennen Kainuun korvessa tietttömiä taipaleiden takana posti kulki joka säällä ajallaan – ainakin yksikätisen Posti-Pentin (Haataja) kantopiirissä. Kävelen, hiihtäen, moottoriveneellä ja, teiden valmistuttua, polkupyörällä. Nyt on tiet ja tekniikat, posti vain ei löydä perille. Tai sen ”löytää” postimies ja kahmii sisällön itselleen.

Kun valtaosa Jeesuksen opetuslapsista jätti hänet, hän kysyi: ”Tahdotteko tekin mennä pois?” Ne, jotka jäivät, uskoivat: ”Sinulla on iankaikkisen elämän sanat.” – SM

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

”Sä, Herra, usein valitset aseikses pienet, alhaiset, siks että heissä näkyisi vain sinun suuri voimasi...”

Syylliset

Jos olemme vaiti aamun valkenemiseen asti, joudumme syyllisiksi. – 2 Kun. 6:7

Benhadad, Syyrian kuningas, piiritti Samariaa. Samariassa oli nälkä. Puoli litraa kyyhkysenlantaa maksoi viisi sekeliä, aasinpää 80 sekeliä hopeaa. Muita elintarvikkeita ei ollut. Ja vaimot huusivat muurin harjalla olevalle kuninkaalle:

- Auta, herrani kuningas!
- Mikä sinun on?
- Me keitimme minun poikani ja söimme hänet.

Mutta tuo vaimo piilotti poikansa!

Kuningas repäisi vaatteensa, ja kansa näki, että hänellä oli vaatteiden alla säkki, paljaalla iholla.

Jumalan mies sanoi:

– Huomenna tähän aikaan maksaa Samarian portissa sea-mitta (12 l) parhaita vehnäjuhoja sekelin, ja kaksi sea-mittaa (24 l) ohria sekelin.

– Niinkö käy? Herra kai avaa kaikki taivaan

"Herra sotii teidän puolestanne, olkaa te hiljaa" (2 Moos. 14:14). "Herra voi auttaa ilman miekkaa ja keihästä. Sota on Herran vallassa" (1 Sam. 17:47).

luukut! sanoi kuninkaan seurueeseen kuuluva vaunusoturi.

– Saat nähdä sen omin silmin, mutta syömään sinusta ei enää ole, sanoi Jumalan mies ja lähti.

Kaupunginportin ulkopuolella oleili neljä spitaaalista miestä. He tuumailivat:

– Jos menemme kaupunkiin, jossa on nälänhätä, kuolemme. Jos jäämme tänne, kuolemme. Jos syyrialaiset jättävä meidät eloon, jäämme eloon; jos he surmaavat meidät, niin silloinkin me vain kuolemme.

Niin he nousivat aamuhämärissä mennäkseen syyrialaisen leiriin. Mutta siellä ei ollut ketään. Herra oli antanut syyrialaisten armeijan kuulla sotavaunujen, hevosten ja suuren sotajoukon ääniä, ja he olivat aamuyöstä jättäneet telttansa ja paenneet henkensä edestä.

Niin spitaalitauteiset menivät erääseen telttaan, söivät ja joivat, ottivat hopeaa ja kultaa ja vaatteita, menivät pois ja kätkivät ne. Sitten he menivät toiseen telttaan ottivat saalista, me-

nivät pois ja kätkivät sen. Mutta sitten he sanoivat toisilleen: Emme tee oikein. Tämä päivä on hyvän uutisen päivä. Jos vaikenemme ja odotamme aamun vaikenemiseen asti, joudumme syyllisiksi. Parasta mennä heti ilmoittamaan tästä kuninkaalle.

Tultuaan kaupunkiin he kertoivat asian portinvartijoille, jotka tiedottivat edelleen kuninkaalle. Tämä epäili salajuontaa, mutta muuan hovimies ehdotti, eikä asiasta voisi ottaa selvää.

Sinä päivänä kansa ryösti syyrialaisen leirin. Ja niin 12 litraa (sea) parhaita vehnäjauhoja maksoi Samarian portissa sekelin ja 24 litraa (2 sea-mittaa) ohria sekelin.

Vaunusoturin, joka oli sanonut Jumalan miehelle: "Niinkö käy? Herra kai avaa kaikki taivaan luukut!", kansa tallasi kuoliaaksi portissa, jossa hän valvoi järjestystä kuninkaan määräyksensä. Niin kävi toteen sanat: "Saat nähdä sen omin silmin, mutta syömään sinusta ei enää ole."

He olivat neljä spitaa-

lista miestä. Ei heilläkään ollut uskoa. Vain oma epätoivo ja aavistus, että jos-sain oli yltäkylläinen leiri. Eivät hekkään kuulleet Jumalan vaunujen, hevosten ja suuren sotajoukon ääniä, he vain lähtivät liikkeelle "aamupuolella yötä". Ja "aamuyöstä" Syyrialaisten armeija pakeni.

Neljän spitaaalisen "menisyteen tai saveen"-valinta antoi Jumalalle valtakirjan käyttää omaa voimaansa. Saarrettu, nääntyyvä kaupunki sai korjata voittajan saaliin – taistelutta, nuoltakaan ampumatta.

Tämä päivä on hyvän uutisen päivä. Jos olemme vaiti ja odotamme aamun valkenemiseen asti, joudumme syyllisiksi. Sen tähden nouskaamme ilmoittamaan kaikille kansoille ja kielille: Teille ON syntynyt Vapahtaja. – SM*

Lue koko kertomus!
2 Kun. 6:24-33;
2 Kun. 7:1-20

*) Tässä mukaeltu Nuori Usko-lehdessä n:o 12/1973 julkaistusta omasta kirjoituksesta.

Johdatettu

Eila Jutila syntyi Viljakalassa toukokuussa 1926. Adventtisanoma oli saavuttanut Eilan äidin kodin kirjaevankelistan kautta, joka oli ollut majoitettuna heillä. Olosuhteiden vuoksi siihen aikaan oli vaikea olla ”erilainen”, joten Eila, jota adventtivanhemmat eivät olleet vauvana kastaneet, kastettiin alle kouluikäisenä luterilaiseen kirkkoon. Sen piirissä hän toimi aktiivisesti koko nuoruutensa ajan. Usko vaikutti myös ammatintilaan: hän halusi auttaa ihmisiä.

Ylioppilastutkinnon jälkeen 1945 Eila halusi opiskella lääkäriksi. Mutta niin halusivat monet rintamalta palanneet miehetkin, jotka saivat palveluksestaan lisäpisteitä, joten kilpailu oli kova.

Kaksi viikkoa lääketieteellisen pääsykokeiden jälkeen Eila matkusti takaisin Helsinkiin jännittyneenä katsomaan tuloksia. Toiseksi viimeiseltä riviltä hän löysi nimensä. Vain kaksi naista läpäisi pääsykokeen, hän oli toinen heistä.

Samalla kurssilla opiskeli myös **Matti Miettinen**. Eila oli saanut äidiltään tehtäväkseen käydä tervehtimässä kuolemansairasta äidin ystävää ja lukemassa hänelle jotain rohkaisevaa. Matti Miettisen äiti oli kerran vuosi-

KUVA: APARMI MÄKIVIERIKKO

taanottoa suuren kotinsa tiloissa. Perheeseen kuului adoptoitu poika miehen edellisestä avioliitosta, ja vuonna 1959 syntynyt Eilan ja Einarin yhteinen lapsi. Pojan ollessa puolivuotias Eila joutui itse sairaalaan, mutta halusi jatkaa imettämistä. Niinpä aviomies toi vauvan aamuin illoin sairaalaan ruokittavaksi.

Työn ja perheen yhdistäminen oli mahdollista apulaisten turvin, joiden uskollisuus teki heistä kuin perheenjäseniä.

Seurakunnan tilaisuudessa Eilan oli kuitenkin mahdotonta käydä. Erään anonyymin kirjeen johdosta adventtismista oli tullut hänen miehelleen kuin punainen vaate. Sydämessään Eila kuitenkin koki sanoman oikeaksi, ja joidenkin Hultaforsissa käyneiden potilaittensa kautta hän sai raamatuntutkisteluoppaita, joita hän salaa luki.

Tätä kaikkea Eila kertoo viihtyisässä kodissaan Nyhyttanissa marraskuussa 2016.

Nyhyttanissa hän oli ollut parina kesänä aiemmin lomittajana, mutta vuonna 1984 hän tuli sinne lääkäriksi, josta virasta jäi eläkkeelle 1991.

Aluksi hän asui henkilökunnan vuokra-asunnossa, mutta osti sitten talon. Tosin siihen jouduttiin tekemään iso ja kallis remontti kosteusvaurioiden tähden. Erehtyväinen (erehdyt-

juhlilla osoittanut Eilalle ja hänen äidilleen ystävällisyyttä. Eila arveli: heillä varmaan on sopivaa hengellistä kirjallisuutta.

Hän kääntyi Matin puoleen, ja tämä toi mm. *Tie Kristuksen luo* -kirjan. Lähetysmielisenä Matti alkoi myös pitää raamatuntutkisteluja perehdyttäen Eilan adventtisanomaan. Seurauksena Eilan omaan uskoon ja tunnustukseen perustuva kaste **Toivo Seljavaaran** toimesta 1947.

Matilla oli ehkä ollut toiveita suhteen jatkumisesta henkilökohtaisemmalla tasolla, mutta Eilan sydän oli tuolloin suuntautunut toisaalle. Matti kuitenkin auttoi häntä saamaan opiskeluaikana kesätyötä Hultaforsista. Myöhemmin Eilan toimiessa siellä lääkärinä eräs potilas, **Einar Jansson**, ihastui häneen.

Avioliiton (1958) myötä nimeksi tuli **Jutila-Jansson**, ja kotikaupungiksi Norrköping. Vuonna 1951 lääkäriksi valmistunut Eila alkoi pitää yksityisvas-

Tästä Nyhyttanin kodistaan Eila toivoo, ettei hänen tarvitsisi muuttaa enää mihinkään toiseen maalliseen kotiin. Hän tulee vielä itse toimeen tietyn kotiavun turvin. Toivotamme Eilalle antoisia iltaruskon päiviä!

Teksti 6.11.2016
haastattelun sekä
7.11.2016
puhelinkeskustelun
pohjalta.

KUVA: ARAMI MÄKVIKKO

tävä?) oli se arvioinnin suorittanut rakennustarkastaja, joka oli suosittelut kaupan tekemistä sellaisilla ehdoilla, ettei jälkeensä voisi valittaa, jos jostain tulisi.

Eräällä leirillä Västerängissä Eila tuli tuntemaan **Leo Leanderin**. Tämä oli puolisonsa kuoltua suunnitellut muuttaa takaisin Suomeen. Eilan kiinnostus oli jossain vaiheessa herännyt tätä lähetyshenkistä (kasettityö) miestä kohtaan. Eila rukoi, että Jumala ottaisi pois ne tunteet.

Mutta sitä rukousta ei kuultu. Kävi näet ilmi, että tunteet olivat molemminpuolisia. Eila ja Leo vihittiin avioliittoon vuonna 2000. Ne seitsemän vuotta, jotka he saivat olla yhdessä ennen Leon kuolemaa 2007, olivat Eilan mielestä hänen elämänsä onnellisinta aikaa.

Yhtä asiaa hän kuitenkin suree: työ on vienyt hänen ajastaan niin paljon, että suhde omaan poikaan on jäänyt etäiseksi.

Pojan tyttärien kanssa hänellä on kuitenkin lämpimät välit. Nämä ovat usein lapsena olleet Eilan luona, Eila on lukenut heille lastenkirjojamme ja pitänyt iltarukouksia heidän kanssaan. Tytöt jatkavat suvun perinteitä lääketieteen alalla: toinen valmistuu lääkäriksi, toinen psykologiksi.

Kysyttäessä, mikä on hänen elämänsä punainen lanka, Eila vastaa epäroimattä:

– Näen Jumalan ihmeellisen johdatuksen kaikessa, vaikka en itse ole aina elänyt Jumalan tahdon mukaan.

– Helppoa ei ole ollut. Olen aina joutunut itse hoitamaan kaikki asiat, ei ole ollut kenen kanssa neu-

votella. Mutta kuitenkin voin vain sanoa: ”Kiitos sulle, Jumalani, armostasi kaikesta, jota elinaikanani olen saanut tuntea.”

Eila väittää olevansa seurakunnan suhteen ”poikkeava yksilö”. Hän analysoi lukeutuvansa n.s. konservatiiveihin. Häntä huolettaa, että sanomamme on ”vesittynyt”. Hän kaipaakaan enemmän ”ulos-päinsuuntautuvaa” toimintaa.

Käyttäytymiseen jumalanpalveluksissa hän toivoi enemmän hartautta ja kunnioitusta. Hälinän ja puheensorinan hän toivoisi siirtyvän kirkkosalista eteiseen. Sen varmasti moni muukin allekirjoittaisi. Vaikka ajat ja tavat muuttuvat, keskeisin evankeliumissa ei muutu:

– Jumalan armo. Siitä me kaikki olemme riippuvaisia.

Eila Jutila-Jansson/SM

Kevään vierailijoita 2017

7/1 Kai Arasola, 18/2 Harri Kotamäki, 18/3 Kimmo Ilo-
la & Merja Kinnunen, 29/4 Eya LeWartie & Garden of
Joy, 20/5 Kari & Mervi Salonen.

Paikka: Olof Palmes gata 25, 1. krs, Tukholma.
Tiedustelut: siht. Tuulikki Hagström **08-500 81 907**

Seuraa ilmoituksia: Ruotsinsuomalainen-lehti, s. 3

Kotisivu: www.ylasali.se

Vierailijoiden puheet kuunneltavissa kotisivulla,
saatavana myös cd-tallenteina, puh. **08-500 81 907**

Järjetöntä nautintoa

**Evoluutioteoreetikot selittävät filantropiaa kilpailu-
etuna lajin säilymisen kannalta. Entä kun pyyteetön
auttaminen kohdistuu oman etupiirin ulkopuolelle?**

Syksyllä 2016 ensi-iltansa saaneessa *Hacksaw Ridge* -filmissä USA:n armeijan lääkintämies **Desmond Doss** (adventisti) auttaa välillä vihollisenkin haavoittunutta. ”Tekhää hyvää niille, jotka teitä vihaavat. Siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, rukoilkaa niiden puolesta, jotka parhaavat teitä...” (Luuk. 6:27, 28). *Tosi* hyväntekeväisyys ei taivu eduntavoittelun kaavaan. Motiivit ja liikkeelle-paneva voima eivät täyty evoluution järjestysskriteereitä. Antaminen mitään takaisin odottamatta poikkeaa normaalista hyvyydestä, jota ”syntisetkin” harjoittavat (Luuk. 6:32-34). ”Suuri palkka”, joka siitä luvataan, näyttää järjettömältä palkaksi: ”Silloin -- te olette Korkeimman lapsia” (Luuk. 6:35). Status Korkeimman lapsena – eikö muuta? Mitä sillä voi ostaa? Mitä laskuja maksaa?

Tarkoittaako se, että on aina toisten käytettävissä? Ei ainakaan Jeesuksen esimerkin mukaan. Hän tiesi tehtävänsä ja asetti rajat siitä käsin (Luuk. 4:43). Kun Jeesusta jossain alettiin omia tai ylihyödyntää, hän sanoi: ”Me lähdemme nyt täältä ja menemme naapurikyliin. Minun on saarnattava sielläkin, **sitä vartenhan minä täällä olen**” (Mark. 1:39). Korkeimma lapsi on sitä, mitä tekee, ja tekee sitä, mitä on. Se on hyvin palkitseva olotila.

Kun pankinjohtaja **Marja Pajulahti** 26 vuoden jälkeen rahamaailmassa siirtyi SOS-lapsikylän toimitusjohtajaksi, hän totesi: ”Kenenkään meistä ei tarvitse miettiä, tekeekö työtä, jolla on tarkoitus.” (*Iltasanomat/Taloussanomaiset* 24.12.2016). Mielekkyyden kokemus tuo iloa.

Auttamisen iloa ei voi toiselle antaa, mutta sitä ei voi myöskään auttajalta ottaa pois. Se on varkaiden ja verotajan ulottumattomissa ja tieteen selittämättömissä. Sen hedelmät ovat kuitenkin empiirisesti todistettavissa – ja nautittavissa.

– SM

YLÄSALI on Tukholman suomalaisen adventtiseurakunnan yhteyslehti, johon kuka tahansa voi lähettää kirjoituksia. Kunkin jutun sisällöstä vastaa kirjoittaja. Toimituksella on oikeus muokata tekstiä.

SRK:N VASTAAVA: **0176-124 05**
Eeva-Liisa Vihermä
SIHTEERI: **08-500 81 907**
Tuulikki Hagström

Suomessa on 1 milj. lasta, lastensuojelun asiakkaita 100 000, heistä kodin ulkopuolelle sijoitettuna 18 000.

Yhden lapsen huostaanotto maksaa yhteiskunnalle noin miljoona euroa. Marja Pajulahdelle oli järkytys, mitä kaikkea lapset joutuvat kokemaan: heitteillejättöä, vanhempien väkivaltaa, huumeita, päihteitä, mielenterveysongelmia (*Lähde: Iltasanomat/Taloussanomaiset* 24.12.2016).

Pelastavtko SOS-lapsikylät lasten selujakin (SOS = save our souls, pelastakaa sielumme), vai pelastaako niitä kohta kukaan? Alle 50 % suomalaisista enää uskoo Jumalaan (*Aamulehti* 23.12.2016)? Kuinka vähiin usko käy ennen Jeesuksen tuloa? Prosentti, promille, ppm (miljoonasosa), ppb (miljardisosa)? Milloin uskonsa vuoksi surmattujen määrä on täysi (Ilm. 6: 9-11)? Milloin ilosanoma on saatuttanut ”kaikki”? – SM

ppm = parts per million

ppb = parts per billion

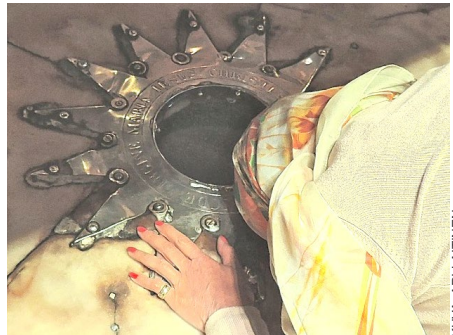
Voittamattoman Auringon voittaja HORISONTTI

Vuoden lyhyin päivä, kielessämme talvipäivänseisaus, osuu tänä vuonna keskivii-
kolle 21/12. Tuolloin aurinko on etelässä ollessaan alimmillaan klo 11:44 Ruotsin
aikaa (Suomessa 12:44). Talvipäivä siis seisahtaa, mutta kauppa käy ylikierroksilla.
Tarjolla on joulurauhaa hirveässä hulinassa, Jeesus-lapsen kuvia väentungoksessa.
Moni uhraa ruokatutinsakin kiirehtiessään kullan- ja hopeanhoitoisin ledilampuin
sostistettuihin ostoskeskuksiin. Joulukuun on kuin moni-ilmeinen naamiaishahmo. Mutta
mistä kaikki on peräisin?

Roomalaisten vuodenvaihteen *Saturnalia*-juhlassa juopoteltiin ja uhrattiin sika
epäjumalalle. Anglosaksien, germaanien ja skandinaavien kuukalenteria noudattava
talvijuuhla, *yule*, vaihteli vuodenvaihteen molemmin puolin. Silloin syötiin villisikaa.
Kristinuskon levittyä näiden kansojen alueille päätettiin Jeesuksen syntymäjuhla liit-
tää yule-juhlaan. Suomen kielen *joulu* ja *juhla* juontavat juurensa tästä muinaisger-
maanin juhlaa merkitsevistä sanoista. Niinpä *joulujuuhla* on tarta pä tarta: juhla-juhla.

Joulupäiväksi Rooman piispa **Liberius** määräsi joulukuun 25. päivän, joka oli
auringonjumala **Elagabalus Sol Invictuksen** eli Voittamattoman auringon päivä.
Babyloniassa samaa päivää vietettiin **Tammus**-jumalan syntymäpäivänä. Joulukuun
si ja joululahjat ovat nekin peräisin muinaisesta Babyloniasta ja Roomasta.

Raamatusta käy ilmi, että Jeesus syn-
tyi syksyllä, joten 25/12 ei voi olla hänen
syntymäpäivänsä. Varmaakin varmempaa
on, ettei sunnuntai ole Jumalan pyhittämä
sapatiti. Sen erikieliset nimet (*Dies solis*,
Sonntag, *Sunday*, *Söndag* jne.) muistut-
tavat siitä, että se on auringonjumalalle
pyhitetty päivä. Sapatiti Jumala pyhitti jo
luomisessa ja vahvisti kymmenissä käs-
kyissä. Sunnuntai ja joulukuun ovat siis paka-
nuudesta peräisin olevia väärennöksiä, ka-
tinkultaa, eivätkä koskaan muuksi muutu.

KUVA: ARI LAITINEN

Raamattu ei kehota viettämään Jeesuksen syntymäpäivää eikä ilmaise edes sen
päivämäärää. Mutta Vapahtajamme syntymästä saamme iloita ja kiittää joka ainoa
päivä – toki joulunakin!

– Ari Laitinen